

பழம்பெரும் கலைஞன் இராமநாதன்

கலைவாழ்வு என்பது மகத்தானது. அதிலும் நாடகக் கலைஞன், சித்திரக் கலைஞன், சிற்பக் கலைஞன் என்ற பெருமைகள் ஒருத் தருக்கே அமைந்துவிடுவது அற்புதமானதும் அரிதானதுமாகும். இவ்வாறு தன் வாழ்நாளில் அறுபது வருடங்களை அக்கலைகளோடு களித்த 'இராமர்' என்று சகலராலும் அறியப் பட்டவர்தான் இராமநாதன் அவர்கள்.

1966இல் அரியாலை சுதேசிய விழாவில் பிரதான நாடகமாக மேடையேறிய கந்தன் கருணை நாடகத்தில் ஓளவையாராக வெள்ளைச் சீலை அணிந்து அவர் மேடையில் தோன்றியது மறக்க முடியாத காட்சி. சித்திவிநாயகர் ஆலய பின் வீதியில் நடைபெற்ற இந்நாடகத்தில், மரம் மேலிருந்த முருகனுடனான கேள்வி பதில் திரைப்படத்தில் வந்தது போலவே மிகவும் தத்ருபமாக அமைந்திருந்தது.

இதே போல் 1974இல் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டில் இடம்பெற்ற பரதன் நாடகத்தைப் பார்க்கின்ற சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதில் கூனியாக இராமர் நடித்திருந்தார். பெண்ணின் நளிணத்துடன் அசல் பெண்ணாகவே அவர் காட்சியளித்தார். தன் வேடத்துக்குரிய அணிகலன்கள், அழகுசாதனப் பொருட்கள் என்று அனைத்தையும் கொண்டு வருவது மட்டும் அல்லாது தானே அரிதாரம் பூசி பாத்திரமாகவே உயிர்பெறுவது இவரது பாத்திரப் பின்னணியின் சிறப்பு.

ஒருமுறை கோண்டாவில் பஸ் டிப்போவில் நடைபெற்ற நவராத்திரி விழாவில் இவர் கூனியாக நடித்த பரதன் நாடகம் மேடையேறியது. நேரத்துடன் நாடகத்திற்கு தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்ட இவர் கலை நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதற்கு மண்டபத்தினுள் சென்றபோது இவரைப் பெண்கள் பக்கம் இருக்கும்படி அமைப்பாளர்கள் வேண்டிக் கொண்டனர். அந்தளவிற்கு பெண்ணாகவே மாறியிருந்தார். பின், இவர் மேடையில் தோன்றிய போது தங்களுடன் இருந்த பெண்ணும் நடிக்கின்றார் என அருகில் இருந்தவர்கள் பேசிக்கொண்டனர்.

சாந்தமும், அமைதியும் கொண்ட அந்த வசீகரமான மனிதருடன் பல தடவைகள் பேசுகின்ற வாய்ப்பை நான் பெற்றிருந்தேன். அவர் வெளிப்படையாகப் பேசும் குழந்தை உள்ளம் கொண்டவர். மிகவும் நகைச்சுவையாகப் பேசுவார். எப்போதும் வெள்ளைச் சேட்டும் வேட்டியும் அணிந்து தூய்மையாகவே காணப்படுவார். எனக்கு அவரைத் தெரிந்த நாளிலிருந்து இறுதிவரை மாறாத தோற்றத்தில் இருந்த ஆச்சரியமான பெரியவர். யாழ்

செயலகத்தில் பணியாற்றிய இக் கலைஞரிடமிருந்து பெறப்பட்ட சில நாடகத் தகவல்களைக் கீழே தருகிறேன்.

1935ம் ஆண்டு தனது 13வது வயதில்

அரியாலை ஸ்ரீபார்வதி வித்தியாசாலையில் நடைபெற்ற 'குந்தளப்பிரியா' நாடகத்தில் பிரியவர்த்தினியாகப் பாத்திரமேற்று நாடக உலகில் தன் காலடியை இவர் பதித்தார். அரியாலையூர் பிரபல நாடகக் கலைஞன் சிவஞானபோதம் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்த இந்நாடகத்தில் தம்பிராசா, விதானை சண்முகராஜா, ஐ.எஸ். சண்முகநாதன், தர்மலிங்கம் ஆகியோரும் நடித்திருந்தனர். இந்நாடகத்தின் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட பணம் ஸ்ரீசித்திவிநாயகர் ஆலய சூரன் வாகனம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

1936ல் அரியாலை சுதேச திருநாள் விழாவில் மேடையேறிய 'சுபத்திரா அருச்சுனா' நாடகத்தில் இராமநாதன் அவர்கள் சுபத்திராவாக வேடமேற்றார். அந்நாளில் ஆறு

மாதங்களாகப் பழகி ஒத்திகை பார்த்து மேடையேறிய நாடகமாக இது பேசப்பட்டது. சிவஞானபோதம் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்த நாடகத்தில் கணேசு அர்ச்சுனாகவும் சண்முகராஜா கிருஷ்ணானாகவும் நடித்திருந்தனர்.

பின்னர் ஆரவல்லி என்ற நாடகத்தில் ஐ.எஸ். சண்முகநாதன், தம்பாப்பிள்ளை மாஸ்டர் ஆகியோருடனும் மனோன்மணி நாடகத்தில் ஐயாத்துரை மாஸ்டர், சி.பரமநாதன் போன்ற வர்களுடனும் இணைந்து நடித்திருந்தார்.

அடுத்து இவர் நடித்த நாடகம் பாதுகை. இதில் பொ. சண்முகலிங்கம் பரதனாகவும், இ.கே. குமரைய்யா தசரதனாகவும் கனகு இராமராகவும் நடித்திருந்தனர். இந்நாடகம் பாதுகை, பரதன் என்ற பெயர்களில் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வேறுபட்ட கலைஞர்களுடன் மேடையேற்றப்பட்டது. கால ஓட்டத்தில் மற்றைய நடிப்புகள் மாறிக் கொண்டிருக்க இந்நாடகத்தில் இவர் மட்டும் எக்காலமும் கூனியாக நடித்து எமக்கெல்லாம் பெருமை சேர்த்தார்.

தொடர்ந்து சுதேசிய விழா நாடகங்கள் பல வற்றில் தனது வயது, வசதி எதனையும் கருத்தில் கொள்ளாது இளையோர் முதல் முதியோர் வரை எல்லோரிடமும் சகஜமாகப் பழகி, நாடகமே தன் உயிராக வாழ்ந்தவர் இராமர். இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வசனங்களை மனனம் செய்து சிறப்பாக ஒப்புவிக்கும் வல்லமை இவரிடம் இயல்பாகவே காணப்பட்டது. இவர் இல்லை என்றால் அந்தக் கூனி, ஓளவை பாத்திரங்களை எவர் இவ்வாறு சிறப்பாகச் செய்திருப்பார்கள் என்று இன்றும் நான் நினைப்பதுண்டு.

ஆரவல்லி, சத்தியவாணி, மந்திரிகுமாரி, ஜெயாதி, பாரதப்போர், வணிக நகர் வர்த்தகர், பரசுராமர், பிரகலாதன், இலங்கேஸ்வரன், இரு சகோதரர்கள், சகுந்தலை, ராஜராட்சஷன், ராஜ ராஜ சோழன், வஸ்திராபரணம் என்பன இராமர் நடித்த நாடகங்களில் சிலவாகும்.

இவர் இறுதியாக நடித்த நாடகம் 1994இல் எமது சுதேசியத் திருநாளின் பவள விழாவின் போது மேடையேறிய எல்லாளன் நாடகத்தில் ஆகும். அப்போது அவருக்கு வயது 72.

இவரது கலைச்சேவைக்காக இராமநாதன் அவர்களை சுதேசிய திருநாள் தலைவராகவும், சுதேசியத் திருநாளின் பொன்விழாக் கலைஞனாகவும் தேர்ந்தெடுத்து அரியாலை மக்கள் கௌரவித்துள்ளனர்.

தற்போது இவரது மகன் சடகோபன் அவர்கள் தந்தையின் வழியில் சுதேசிய விழா நாடகங்களில் பிரதான பங்காற்றி வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இராமநாதன் அவர்கள் நாடகக்கலையில் மட்டுமல்லாது சிற்பம், சித்திரம் ஆகிய கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார். ஒருமுறை எங்கள் ஊர் சிவன் கோவில் வேட்டைத் திருவிழாவில் வேட்டை ஆடுவதற்கு இரு

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் -

குதிரைகள் செய்து தரும்படி அவரிடம் கேட்டோம். பிரம்புகள் வாங்கி வந்து கலர் பேப்பர்களால் ஓட்டி இரு அழகான குதிரைகளைச் செய்து தந்தார். பல ஆண்டுகளாக அந்தக் குதிரைகளை நாம் வேட்டைக்காகப் பாவித்தோம்.

மேலும் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தின் கோபுரம் எழுந்த போது அதன் சிற்பங்களுக்கு வர்ணம் தீட்டியவர்களில் இராமரும் ஒருவர். விரதம் இருந்து அவர் அதனைச் செய்தார். வருடாவருடம் ஆலய வாகனங்களுக்கு வர்ணம் தீட்டுவதையும் ஒரு சிவத்தொண்டாகவே இவர் செய்து வந்தார்.

இவ்வாறு எமது மண்ணில் பல தடங்கள் பதித்த இராமநாதன் அவர்கள் யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வில் அகப்பட்டு இயற்கை எய்தியது மிகவும் துரதிஷ்டமானது. எனினும் அவரது நாடக பாத்திரங்களும், விட்டுச் சென்ற கோவில் வாகனங்களும், தொட்டுச் சென்ற கோபுரங்களும்

என்றும் இராமரின் நாமம் சொல்லும்.

sriskandan@thaiivedu.com

